

Pe doctorul Romeo Traian Dumitrescu îl cunoaște multă lume dar curios este faptul că unii îl cunosc fără să fi apelat la cunoștințele medicului. Cu alte cuvinte, în afară de cei pe care i-a vindecat, chirurgul, după ce iese din sala de operație, își închină priceperea și o parte din timpul său liber tot celor de aproape, fie pentru o vindecare prin artă, fie în calitate de cetățean implicat în viața socială. Dar s-o luăm pe îndelete. S-a născut în Aleșd, județul Bihor, la 1 decembrie 1955.

Tatăl fiind medic, iar mama educatoare se explică grija deosebită pentru educația care i-a fost acordată. Obligațiile de serviciu ale tatălui au purtat familia prin diferite locuri. Astfel, școala primară o face la Caransebeș, între anii 1962-1966, iar liceul îl urmează la Sinaia, pentru ca apoi să absolute medicina la Timișoara, în 1983, ca șef de promoție. Tânărul medic își începe activitatea ca generalist, în comuna Brebu Nou (județul Caraș- Severin). În scurt timp, prin concurs vine la Reșița, la serviciul de urgență, pentru ca apoi, după specializare și prin concurs este atestat ca medic chirurg. În decembrie 1989 se alătură fruntașilor revoluționari, care au manifestat la Reșița.

În perioada următoare a fost în schimb de experiență pe problematica chirurgiei vasculare în Franța, Statele Unite, Germania și Danemarca. În același timp a fost constant preocupat de dezvoltarea relațiilor interumane în cadrul Crucii Roșii, unde a inițiat și realizat un proiect național patronat și finanțat de Crucea Roșie Română și Crucea Roșie Germană. Succesul acestui demers a fost încununat prin acordarea, de către Președintele României, a celei mai înalte distincții de Cruce Roșie. Datorită calităților sale profesionale în anul 2000 este numit director general al Direcției de Sănătate Publică al Județului Caraș-Severin. Prin efort personal și cultivarea relațiilor realizate în timp, reușește o dublă performanță: să contribuie în mare măsură la reabilitarea spitalelor din Moldova Nouă și Reșița și să aducă din occident aparatură tehnică medicală de milioane de euro. Cel pe care îl facem cunoscut cititorilor este și o prezență permanentă în mișcarea ecumenică mondială și în mișcarea mondială MARIANA, cu centrul la Medjugorje, în Bosnia-Herțegovina. În 2010, ca singur invitat din Europa de Est, la un congres la Vatican, a prezentat lucrarea (oral și video) „Copiilor nenăscuți să le acordăm onoare și pietate”, lucrare izvorâtă din experiența proprie în acest domeniu.

Prezența sa la numeroase manifestări în afara granițelor se datorează și faptului că vorbește curent patru limbi străine: franceza, engleza, italiana și germana. De reținut este faptul că în toată această perioadă a găsit timp de a nu se îndepărta de

pasiunea cultivată din copilărie, muzica, pe care a alăturat-o prețuitei sale profesii de medic. Această pasiunea a început în timpul școlii primare, de la Caransebeș și a continuat, în particular cu o pregătire specială, care nu l-a părăsit până azi. Aplecarea spre artă se manifestă din însăși atmosfera cabinetului său de la spital, în care pe lângă o cruce artizanală și o icoană adusă din Bosnia Herțegovina, se găsesc și picturi ale unor foști pacienți, precum și o caricatură a celebrului Ștefan Popa Popa's. Încă de tânăr a cântat la Cenaclul Flacăra, apoi a realizat și lansat două discuri, cel de-al doilea „Păgâni și creștini” fiind utilizat în SUA ca bază documentară pentru filme istorice. Tot pe plan muzical a realizat turnee de succes în Germania, Italia și Olanda, având și o participare la una din edițiile Festivalului Internațional „George Enescu”.

Datorită intervențiilor sale Reșița a beneficiat de concerte ale unor formații de muzică cultă din Germania. Mai mult decât atât, și-a oferit casa pentru reuniuni culturale - științifice și muzicale, la care invită personalități din diverse domenii din țară și străinătate. Astfel, timp de peste 7 ani, până la începutul pandemiei, la sala special construită în casa sa din „Colonia Oltului” din Reșița, au avut loc întâlniri literar-artistice memorabile la care între primii invitați a fost Maica Rozalia de la Carita, de la Roma. Centrul lor de valoare mondială e la Medjugorje (Bosnia-Herțegovina) și are legături directe cu cei de la Vatican. Au fost prietenii medicului din Spitalul Clinic Universitar din Leu Warden (Olanda), apoi doi dirijori din Germania, domnii Iohan Weis și Ioan Aurel Manciu, care a plecat din România în urmă cu vreo 55 de ani, care au venit cu filarmonici de tineret și respectiv de adulți susținând concerte de mare succes în sala mare a Casei de Cultură din Reșița. Și întâlnirile au continuat periodic cu alte numeroase personalități și tot din domeniul muzicii cu vestiții dirijori: Petru Zbârcea, Munteanu Dorel de la Brașov și Ionescu Ilarion Galați.

Apoi profesorul universitar de fizică cuantică Ioan Cotăiescu, care a venit de trei ori la noi și ne-a prezentat macro universul, micro universul, și văzând că ne interesează: norii lui Magelan, constelațiile, găurile negre și o întâlnire dedicată pasiunii sale pentru cristale. Să nu-l uităm pe regretatul profesor Nicolae Bocșanu, rectorul Universității din Cluj, care aici și-a lansat primul volum din Marele Război. Apoi alt băănățean al nostru, mare om de stat și politic, generalul Talpeș Ioan, profesor de istorie la Academia Militară, cercetător gr. I, care a fost aici de patru ori. Nu pot omite numeroasele întâlniri cu reprezentanții Cenaclului literar „Semenicul”, cu membrii artiștilor plastici locali și nu în ultimul rând cu regretatul pictor naiv Mihai Vintilă. Din București a venit de două ori conducerea Fundației Literar-Istorice „Stoika”, care ne-au prezentat revista „Independența Română - Independența prin cultură” și fiind impresionați de ceea ce face domnul doctor la Reșița, ne-au solicitat aceste rânduri. Auditoriul dezbaterilor pe care le-a organizat periodic medicul, e format din ingineri, profesori, doctori, arhitecți, militari, oameni din domeniul economico-financiar etc. și nu lipsesc doi profesori instrumentiști, care îl acompaniază pe violonistul Romeo Dumitrescu în splendidele sale recitaluri muzicale.

Din păcate pe perioada pandemiei nu au avut loc aceste întâlniri cu excepția uneia în această primăvară când s-a adus un omagiu organizat de prieteni pentru familia generalului Adrian Marinescu, decedat în 11 ianuarie 2021. Trebuie menționat că în perioada 25 ianuarie 2016, până în 23 septembrie 2019, seratele culturale s-au încheiat cu mult așteptatele eseuri umoristice ale generalului. Acestea, cu puțin timp înainte de moartea autorului, au fost adunate în volumul Cu mintea și cu inima, apărut la editura „Semne”, din București și a fost oferit participanților la această ultimă întâlnire la „Cenacolo”, cum l-a numit gazda manifestării. Sperăm ca în curând să se reia această manifestare culturală deosebită, mai ales că de câțiva ani Casa de Cultură din Reșița este închisă.

În încheiere, chiar dacă mă aflu în încurcătură, neștiind cui să-i adresez cuvenitele urări: medicului care vindecă, talentatului violonist sau omului de cultură care facilitează manifestări de înaltă ținută. Oricum, celui de lângă noi, Domniei Sale Romeo Traian Dumitrescu, îi urăm Mulți ani cu sănătate! având convingerea că ne va aduce în continuare alinări și bucurii.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*